

Kapitola 17. Dialogy

Předcházející část: Kapitola 16. Karma, guru a mudrc

Kapitola 17

DIALOGY

Otázka: Jak nejlépe zvýšit úroveň vědomí?

Odpověď: Se zájmem, odhodláním a studiem si člověk osvojuje duchovní témata a učení. Vzhledem k tomu, že sama učení jsou kalibrována na vysoké úrovni, mají sílu převyšující běžné vědomí a jejich začlenění do myšlenek a úvah člověka automaticky dodává energii evoluci vědomí.

Buddha řekl, že poté, co se lidé o osvícení dozvěděli a obdrželi učení, mohou si být jisti cílem cesty, a nikdy se nespokojí s ničím menším. Také argumentoval, že to může trvat mnoho životů, ale nakonec je osvícení nevyhnutelný osud. Proto každý, kdo se zajímá o takové věci, pravděpodobně dosáhne osvícení; v opačném případě, proč by tady byl? Proč by měl mít vůbec zájem o toto téma?

Otázka: Co můžete sdělit o meditacích?

Odpověď: Je to rozsáhlé, ale zároveň i velmi jednoduché téma. Nejjednodušší praktiky jsou vždy nejlepší; je možné je využít v běžném životě. Obvykle, sedíc nehybně, se zavřenýma očima a vnímaje své dýchání, pozorujeme obrazy, které se odehrávají před naším pohledem a to za zavřenými víčky. Prostě jen pozorujeme činnost mozku, nevměšujeme se ani nic nekomentujeme. Poté se soustředíme na to, kdo pozoruje probíhající. Když identifikujeme pozorovatele, staneme se svědkem. Uvědomíme si pozorování i prožívání, vše se ale bude dít samovolně. Jsou to neosobní kvality vědomí. Realizují se automaticky. Ve skutečnosti neexistuje osobnost, která „se věnuje“ pozorování. Je třeba poznamenat, že na neosobní kvalitu nemá vliv obsah pozorovaného. Skutečné transcendentální „JÁ“ pozoruje dokonce i sny.

Otázka: Co je to satori?

Odpověď: Je to duchovní stav vyššího vědomí, který nejčastěji nastává během meditace, a může být udržován po určitou dobu. Může se projevit, zmizet, měnit svoji intenzitu, trvat stále nebo se stát potenciálním stavem vědomí. Díky tomu, že se jedná o rozkrytí, nelze ho kontrolovat. I když tento stav pomine, to viditelné, poznané a pochopené zůstává navždy.

Například, člověk se může náhle „povznést nad protiklady“ a uvědomit si, že zdrojem veškeré zkušenosti – je polohování uvnitř. To potom může vést k poznání, že neexistuje žádné „vnitřní“ a „vnější“, protože jsou totožné, a že neexistují žádné další možnosti, než subjektivita.

Otázka: Cožpak duchovní ambice nevedou ke vzniku duchovního „JÁ“? (Tedy uvědomit

si „JÁ“)

Odpověď: Ano, pokud zůstanou jen ambice. Pokora a odříkání nahrazují ambice motivací lásky, inspirace a oddanosti.

To, co se obvykle rozumí pod pojmem „duchovní pýcha“ – je produkt iluze, že existuje nějaké osobní „Já“, které se zabývá duchovní činností. Proti těmto tendencím stojí pokora a vděčnost, duchovní inspirace – podpůrná energie, kterou vyzařuje „JÁ“. Duchovní záměr přitahuje vyšší energetická pole vnímaná jako pocit vděčnosti.

Otázka: Jak udržovat meditační stav v běžném životě?

Odpověď: Jednoduše se neustále ptát sami sebe: „co“ provádí akce, říká, cítí, myslí nebo pozoruje. Je to centrum vaší pozornosti, beze slov. Duchovní mistr Ramana Maharshi nazval tento proces „otázky pro sebe“ a doporučil ho jako techniku vhodnou pro libovolnou činnost, kdykoliv. Pokračující meditaci lze přirovnat k mudře (kombinací postojů a myšlenek), ve které je každá akce posvěcena odříkáním jako aktem služby nebo uctívání. Pokud se ke všemu chováš s oddaností, Božství přijde samo.

Otázka: Jak přestat soudit jiné?

Odpověď: Empatie vyvolává touhu pochopit, ne odsoudit. Díky pochopením je vidět, že lidé nemohou být ve skutečnosti jiní než tím, čím jsou v daném okamžiku. Většinou si neuvědomují, že jsou řízeni programy vloženými do společnosti i do zvláštního energetického pole, které dominuje nad jejich vědomím. Průměrnému člověku „je promýván mozek“, i když to nevnímá a lidé jsou řízeni polem vědomí, ke kterému jsou přitahováni.

Typický příklad: ačkoliv kdokoliv, kdo dosáhl relativního duchovního osvícení ví, že účel nesvětí prostředky, bohužel v naší společnosti je tomu naopak – všichni konají v souladu s principem „Účel světí prostředky“. (Předpoklad, že účel světí prostředky, oslabuje svaly při svalovém testování).

Otázka: Jaký je význam učení Zen o „ne-rozumu“?

Odpověď: Zpočátku probuzení ve zcela nové realitě ohromuje. To co zbylo ze starého „Já“ zasáhlo ohromující odhalení a majestátnost nových poznatků. Vše je příjemně živé, vše je Jeden Celek a Božsky příjemné. Nicméně, kolem vládne nekonečná nehybnost a klid, hluboký smysl dlouho očekávaného návratu do svého skutečného domova. Strach neexistuje. Ve skutečnosti to, čím je člověk, přesahuje tvar a vždy bylo mimo čas a prostor.

Tyto skutečnosti jsou zřejmé samy o sobě. Všechny myšlenky, nápady a myšlenkové konstrukce ustávají, a nehybnost je přítomna všude a ve všem.

„JÁ“ se vnímá jako všudypřítomné a ne lokalizované. Každá lidská činnost i myšlení se zastavilo. Neexistují žádné touhy. Všechno je známo a je přítomno ve stejné míře, takže není nic více se co učit nebo vědět „o“. Všechny otázky byly zodpovězeny, takže není se více na co ptát. Není na co ani proč myslet. Všechny

pocity mizí a jsou nahrazeny absolutním klidem.

Při výskytu takového stavu nastupuje krátká doba agónie umírání (smrt zbytků ega) – je to osobní „Já“, které prožívá svou vlastní smrt. Osobní svoboda se rozptyluje v Božské všudypřítomnosti. Projevy vůle více neexistují. Všechno se hýbe, koná a prezentuje se se stejným významem. Nic není větší nebo menší, než cokoliv jiného. Neexistují ani příčina ani následek, ani změny ani události a nic se neděje. Všechno je tím, čím to je, díky trvání neustálé evoluce Tvoření.

Pozorujete, jak se potenciální projevuje jako skutečné. Skrytá podstata Vesmíru se projevuje jako velkolepé představení. Představuje se jako dar lásky a důvěry, jako přivítání člověka doma.

Otázka: Jak můžeme v takovém stavu existovat?

Odpověď: Z počátku je to nemožné. Jakmile je pohyb obnoví, vzniká pocit, jako když jdete po souši poté, co jste přišli o „ploutve“. Vznikají problémy s rovnováhou těla a končetin. Není identifikace s tělem a nefunguje lokalizace v prostoru. „JÁ“ je neviditelné a non-lokální, takže je třeba se přizpůsobovat tomu, že lidé rozmlouvají s tělem, jako kdyby mu vykali. Hlas zní sám o sobě v odpovědi na otázky. Neexistuje rozum ani myšlenkové konstrukce, na které by bylo možné se soustředit, za účelem provádění světských úkolů. Ztrácí se smysl pro směr. Tělo a jeho činnost, řeč a aktivity probíhají bez vnitřního vedení a záměrů. To co se děje, se děje samovolně, v reakci na vůli Přítomnosti. Vše se děje samo o sobě, jako výraz podstaty a převládajících okolností. Tělo – je funkcí Vesmíru, přizpůsobené k tomu, jak funguje svět.

Normální denní činnost ustává na delší dobu. Řeč není potřebná. To, co mají lidé na mysli, když hovoří, je nutné překládat. Vyjadřují lineární sled myšlenek, a aspekt „JÁ“ / Božství – přítomnost Ducha Svatého – slouží jako překladatel, což vede ke zpoždění při používání a chápání lidské řeči. Okolí se zdá, že člověk špatně slyší nebo je nesoustředěný (paradoxně, tomu tak i je). Při překladu jsou detaily formy převáděny do každodenního bytí. Běžné myšlení přestává být přirozeným stavem nebo spontánní aktivitou. Musíme vyvinout prostřednictvím vůle úsilí, aby vůbec začalo. Zdá se, že svět dává příliš velkou pozornost detailům a tomu, co je nevýznamné, než podstatě. Zaměřovat se na příčiny a formy je únavné. Je nutný nějaký čas a energie, než se přenesou pozornost z podstaty na formu.

Otázka: Co nyní, po tolika letech, řídí váš běžný život?

Odpověď: Můj život běží spontánně. Nachází se v poli vědomí. Bylo nutné se vzdát na deset let původního životního stylu a uchýlit se na klidnější místo, do jednoduchých podmínek, bez vlivu civilizace. Tehdy jsem musel (ale i nyní musím) vynakládat úsilí, abych využíval intelekt a myšlení. Trvalo mi celé měsíce, než jsem znovu naučil rozum číst a pamatovat si. Takzvaný běžný rozum funguje jen v případě nutnosti. Není to přirozený stav. Přirozený stav – mlčení a klid. Dokonce, i když začíná rozum opět fungovat, děje se tak na pozadí nehybnosti a mlčení, které nikam nemizí. Je to jako analogie s lesem, kterého neruší šumění, nemá na něho žádný vliv; nebo s lodkou, klouzající po hladině moře a nemající na něho vliv.

Otázka: Ale osobnost stejně zůstává?

Odpověď: Je to automatické generování lásky, která slouží jako prostředník mezi „JÁ“ a lidmi na celém světě. Její poslání je inspirovat, sdělovat informace a léčit, a také často používá k interakci s okolním světem humor. Využívá smích a humor, aby dodala nový kontext zkresleným názorům lidí. Jejím hlavním cílem je léčit, dát nový kontext. „JÁ“ se snaží vytvořit hojivý kontakt s „JÁ“ strádajícího člověka ve světě. To samé láska, která se rovná „JÁ“ se snaží navázat kontakt s „JÁ“ v každém, prostřednictvím svých textů, projevů nebo přenosem užitečných informací.

Otázka: Kdo hovoří nebo píše?

Odpověď: Tělo a osobnost – jsou zbytkové, ale potřebné nástroje. Schopnost předávat informace je ve skutečnosti funkce Ducha Svatého, který slouží jako překladatel mezi Jednotou a Univerzalitou „JÁ“ a vědomím mnohých. Bez zásahu Ducha Svatého se tělo rozkládá v důsledku nedbalosti. „JÁ“ není ovlivněno karmou, ale tělo žije samo o sobě, jako karmický mlýn.

Otázka: Duchovní pokrok nebo změny se zastavují? Je to konec?

Odpověď: Absolutní vědomí je již dokončeno a naplněno. Jeho schopnost sebevyjádření se zesiluje, a to i přímo teď. V minulosti, po silném nárůstu vědomí, pociťovala nervová soustava pocit pálení nebo bzučení. Vzdělání obnovuje tok duchovní energie v těle.

Otázka: Jsou to dva různé stavy vědomí?

Odpověď: Ne. Pouze Nekonečné „JÁ“ je ve skutečnosti přítomno. Jeho všudypřítomná realita překonává všechny vnější projevy. Přenáší se díky zásahu Ducha Svatého, aby bylo možné přenášet informace skrze tělo, které ji slouží. To, co dělá tělo, není ve skutečnosti nijak zvlášť zajímavé, stejně jako jeho přežití. Přestože je vnímaný svět nereálný z hlediska Absolutna, lidé věří, že je reálný. Nezbyvá, než jen lidem připomínat dostupnost „JÁ“ i Reality, které přesahují všechna utrpení a strasti.

Otázka: Co je odpovědné za fungování těla?

Odpověď: Samotné vědomí řídí tělo, jeho činnosti i reakce. Jeho existence je spontánní a neúmyslná. „JÁ“ nepotřebuje řeč, ani společnost, ani činnost, nicméně, pociťuje radost ze všeho na světě. Užívá si lásku ve svých různých podobách bytí. Vzhledem k tomu, že všechno jsoucí vnímá, je láska uznávána veškerou Přírodou, která reaguje na sobě podobné. Podstata Reality září jako osvětlení. „JÁ“ bezpodmínečně miluje všechno jsoucí. Jakákoliv láska je prospěšná pro všechno živé i pro celé lidstvo. Dokonce i láska ke psovi je přínosem pro celé lidstvo a zaznamenává se Vesmírem.

Otázka: Takže jakákoliv „neduchovní“ činnost je zbytečnou ztrátou času?

Odpověď: Duchovnost akce není určena samotnou akcí, ale kontextem, ve kterém se uskutečňuje. Kontext je definován záměrem. Ale hlavní věcí je motiv. Můžete

vydělávat peníze z lásky k rodině, společnosti, zemi či celému lidstvu, nebo ze strachu, nenasytlosti a sobectví. Je-li dílo považováno za přínos pro společnost, stává se darem, bez ohledu na to, jak jednoduché se může zdát. Čistit brambory z lásky pro vaši rodinu nebo pro ty, kteří potřebují jíst, je činnost, která povyšuje duchovní „JÁ“ a celý svět.

Člověk daruje svůj život i činnost a posvěcuje je láskou, oddaností a nezištnou službou. To je cesta srdce k Bohu. Tak se domácí život stává formou uctívání a zdrojem radosti pro všechny. Když se snažíme inspirovat ostatní, inspirujeme i sebe. Dávání přináší odměnu, protože neexistuje žádný „jiný“, komu je něco dáváno.

Jakákoliv dobrá myšlenka nebo úsměv je duchovní a přináší užitek člověku i celému světu.

Otázka: Co je to láska? Často se zdá být nedosažitelnou.

Odpověď: Láska se mylně považuje za emoci; ve skutečnosti je to stav poznání, způsob bytí na světě, způsob vnímání sebe i ostatních. Láska k Bohu či přírodě, nebo dokonce k domácímu zvířeti otevírá dveře duchovní inspirace.

Touha učinit ostatní šťastnými překonává sobectví. Čím více lásky dáváme druhým, tím více jsme schopni dávat. Pro začátek je dobré prostě jen přát ostatním dobro po celý den. Láska kvete a mění se na věrnost a stává se mimochodem, silnější, univerzální a radostnější. Přichází čas, kdy se člověk „zamilovává“ do všeho a do všech, koho potká.

Tuto tendenci silně milovat je třeba skrývat, protože, kupodivu, mnohé lidi láska děsí. Mnoho z nich se nemůže dívat do očí jiné osoby po dobu delší než zlomek vteřiny, pokud vůbec mohou. Zvláště, pokud tato osoba vyzařuje lásku. Někteří při setkání s láskou upadají do paniky.

Existují duchovní učitelé, kteří učí, že ve skutečnosti žádná stádia osvícení neexistují, osvícení buď nastane, nebo ne. To odráží nevědecký názor nebo neúplný příběh, který některý učitel nastínil před konkrétní cílovou skupinou v konkrétním čase a se specifickým účelem. Pro plné pochopení libovolného prohlášení musíte znát kontext, ve kterém bylo učiněno.

Studie ukazují, že svátost to je popisný termín, který je obvykle aplikován na lidi, kteří dosáhli při kalibraci vyšších pětistých úrovní vědomí. Na těchto úrovních vede radost mnohé lidi k tomu, že jsou duchovními učiteli, léčiteli, velcí umělci, hudebníci, architekti vytvářející krásné kostely, tvoří inspirující hudbu a krásu ve všech jejích formách.

Úplné osvícení, to znamená, záměna duality non-dualitou, se kalibruje na úrovni 600 a výše. Dá se říci, že každá kalibrace na této úrovni formálně definuje osvícení.

Na kalibračních úrovních nad 600 nastává stav blaženosti, světská činnost ustává, někdy navždy. Pokud je člověk předurčen zůstat na světě, tento stav, dalo by se říci, „dozrává“ a navrácí se schopnost fungovat. Někteří z „osvícených“

pokračují v duchovní praxi a meditaci, a vyvíjejí se do úrovně 700. Na této úrovni se svět, jak je obvykle popisován, již nevnímá jako nezávisle existující realita. Nejsou žádné jednotlivé osobnosti, ani svět, který musí být zachráněn. Všechno se vyvíjí v souladu s Boží Vůlí. Svět je dán Bohu a jeho osud se naplňuje sám o sobě. Není potřebný žádný zásah. Všechno v životě to je evoluce vědomí a vývoj Tvoření. Aura, kterou vyzařují lidé s kalibrovanou úrovní 700, přitahuje a ovlivňuje návštěvníky. Líbí se jim být v její přítomnosti, cítit její klid. V tomto energetickém poli se tak zvané problémy řeší samovolně, a strach a úzkost jsou zaměněny vyrovnaností.

Energetické pole urychluje duchovní uvědomění a vývoj návštěvníků. Energetické pole od 600 a výše, a to zejména na úrovni 700 dává nový kontext pozicím a tím řeší imaginární konflikty.

Na úrovni 700 člověk obvykle odchází z běžného světa. Objevuje se tendence učit ostatní. Na této úrovni vytváří mnozí skupiny duchovních studentů a hledajících, zakládají ašrámy, jóga centra, kláštery a náboženské řády. Některé nazývají učiteli, guru, mudrci nebo jinými duchovními tituly, v závislosti na kultuře.

Otázka: A co osmisté úrovně?

Odpověď: Ví se o nich jen velmi málo. Na sedmistých úrovních učitelé kontaktují přednostně jen jednotlivce nebo skupiny a na osmistých a devítistých úrovních se zabývají záchranou lidstva jako celku. V „Moc versus Síla“ je uvedeno minimum informací o 800. a 900. úrovních, i když se různé kapitoly knihy kalibrují na úrovních od 840 do 850. Osmisté a 900. úrovně přináší osvícení a duchovní podporu všemu lidstvu, za současného zvýšení jeho úrovně vědomí. Mají tedy schopnost chápat a zjišťovat samu podstatu vědomí a předávat informaci tak, aby byla srozumitelnou. Typické tvrzení 700. úrovní: „Neexistuje svět, který by bylo nutno spasit; je to jen iluze“. Taková informace je pro většinu nepochopitelná a neužitečná. Na 800. úrovních je snaha podobné ideje vysvětlit tak, aby to bylo pochopitelné. Jazyk, odpovídající 800. a 900. úrovním, je zasvěcen duchovní realitě, podstatě, chápání a vysvětlení. Forma a její detaily nejsou z celkového pohledu důležité a mají význam pouze jako nutný způsob komunikace.

Otázka: Mají kalibrované úrovně velký význam?

Odpověď: Jsou velmi užitečné a důležité. Každá úroveň odráží nejen úroveň moci (síly), ale i její obsah. Dodává informaci kontext, aby bylo možné vytvořit pravdivou mapu, dovolující smysluplně přistupovat k duchovním informacím.

Má se za to, že pravda ve skutečnosti představuje kontinuum porozumění a schopnost poznávat. Společnost i filozofové se často mýlí, protože nechápou, jak důležité je určit kontext těchto úrovní. Každá úroveň je samostatným kontextem reality. To, za co stojí na jedné úrovni položit svůj život, vypadá na jiné úrovni jako absurdní nebo nesmyslné. Tyto úrovně jsou určeny různými množinami pozic. Na jedné úrovni je hlavní otázkou to co je správné a co ne, což vyvolává války a ničení. Na jiné úrovni se tyto diskuse zdají být nesmyslné, naivní, jsou součástí kulturních podmínek nebo moralistické demagogie. Je zřejmé, že pozice „správné“ a „špatné“ působily genocidu a masakry po celá staletí.

Otázka: Staletí vražd? Toto vše kvůli nesmyslným postojům?

Odpověď: Je možné kalibrovat úroveň vědomí, odpovídající libovolnému aspektu lidské historie a zjistit, jaká byla skutečná příčina konfliktu, neúspěchu nebo úspěchu. Všechny sociální problémy jsou založeny na nevědomosti. Nepředpokládané okolnosti jsou často horší, než předpokládaný prostředek záchrany. Společnost nemůže vyřešit problém drog, dokud sama nepochopí, že je jeho zdrojem. Společnost je schopna mnohem lépe řešit mechanické problémy, k jejichž řešení je potřebná věda, ale špatně se vyrovnává se sociálními problémy, jejichž řešení vyžaduje lepší chápání podstaty vědomí.

Náboženská a politická hesla umožňují snadno manipulovat masy. Masakry nevinných lidí jsou považovány za „nutné“ ve jménu úspěchu revoluce.

Otázka: Jak tedy vyřešit problémy společnosti?

Odpověď: Neexistuje jiné řešení, než růst uvědomění. Problémy se neřeší samy o sobě na své kalibrované úrovni vědomí – řeší se pouze při pozvednutí se na vyšší úroveň.

Každé řešení s sebou nese vlastní soubor omezení a problémů. Naše společnost to je společnost nadbytku: zdá se být doslova jako kyvadlo, nejdříve je příliš daleko na jedné straně, potom příliš daleko na druhé straně, protože se nachází v pasti duality „buď tak, nebo tak“. Zralost dovoluje najít střední cestu, na které jsou přípustná obě spektra lidského chování.

Touha kontrolovat chování jiných lidí je lidská chyba, za kterou se platí příliš velká cena. Víra lidstva v donucení nebo trest se pokouší ospravedlnit sebe sama a proto jí nelze podřídit logice ani kompromisu.

Otázka: Máme tedy budoucnost společnosti vidět pesimisticky?

Odpověď: Ne. I když se úroveň vědomí lidstva nacházela na úrovni 190 (negativní úroveň) po mnoho století, na konci 80. let 20. století se náhle posunula nad hranici Pravdy – 200, a nyní se nachází na pozitivní úrovni 207, v oblasti Integrity.

Otázka: Co můžeme udělat ve prospěch světa?

Odpověď: Udělejte ze svého života dar, zvyšujte svoji lidskost. Projevujte dobro, soucit, odpouštějte a projevujte zájem ke všem, včetně sebe a to kdykoliv, kdekoliv a za jakýchkoliv okolností. Je to veliký dar, který může projevit kdokoliv.

Otázka: Jaká je podstata duchovního hledání?

Odpověď: Samotný vývoj vědomí, který je generován potřebnou informací začíná fungovat díky záměru. To zase přináší inspiraci, pokoru a odříkání a tyto tendence jsou stále aktivnější. Když zaujímají dominantní postavení, vyvolávají věrnost a oddanost. Kromě těchto aspektů vědomí se rozvoji samo vědomí a zde velmi pomáhá odborné vedení a užitečnost kalibrovaných úrovní vědomí učitelů a učení.

V minulosti byla duchovní cvičení zcela nespolehlivá a hledající často padali do pasti nedorozumění, aniž by měli sebemenší možnost si uvědomit, co se stalo a proč. Někdy si vyšší úrovně vědomí pletou s vážnými duchovními chybami, a to, co by mohlo vést ke skutečnému rozvoji, vede k duchovní katastrofě. Možnost chyby často vypadává z kontextu reality hledajícího, a proto ji nevidí.

Média zavádí mnoho lidí na scestí; miliony dolarů proudí přesvědčivě hlásajícím duchovním vůdcům, quasi guru a renomovaným osobnostem z duchovenstva. Ve skutečnosti je to mlácení prázdné slámy. Pokud vypnete zvuk a budete to jen sledovat, pravda bude zřejmá. Naštěstí Krišna i „Bhagavadgíta,“ říká, že „i kdyby byl uveden učedník v omyl, a šel po špatné cestě, pokud je jeho srdce věrné mě, přijmu ho za svého.“

Když se takové duchovní znásilnění odhalí, má to obrovský dopad na studenta. Frustrace je silnější než to, co přináší podvod nebo finanční ztrátu v jejich osobním životě. Někteří z bývalých studentů se nikdy nevzpamatují, upadají do hluboké deprese a do úplného úpadku. Někteří se stávají chodícími prázdnými nádobami. Duchovní chyby a frustrace mohou být závažné a mohou vést k dlouhodobým poruchám; proto často opakované pravidlo „bez záruky“ by mělo být použito i na taková učení.

Peněžní ztráty je nic ve srovnání s hlavními duchovními ztrátami způsobenými tím, že obvykle guru má tak vysokou reputaci, že vyvolává adoraci. Tuto tendenci hledajících často používají šarlatáni spirituality, svůdní, kluzcí a šikovně využívající nejrůznější triky. Často jsou duchovní chyby tak nepostřehnutelné a tak dobře racionalizované, že je téměř nemožné je odhalit. Dokonce i sám učitel si nemusí být vědom toho, že jeho učení je falešné.

Pokora umožňuje zřít se marnosti v duchovním výběru kvůli realistickému a objektivnímu předběžnému průzkumu. Při ocenění chyby je třeba brát do úvahy i ztrátu času. Často se na duchovní omyly a falešná učení tratí celá léta a dokonce i životy. Miliony lidí zasvěcují svůj život učení textů, svatým textům a knihám, které přisuzují Bohu, ale jednoduchá kontrola pravdivosti demonstruje jejich hlubokou lživost. Při sledování, jak se aplikuje kontrola na údajné posvátné starověké nebo tradiční texty se zjišťuje, že nejsou pravdivé, ale naopak, negativní a destruktivní, takže takto můžete zjistit, že mnohá učení jsou založena na lži. Nicméně, do té doby nemůže být chyba vidět, protože ji skrývá touha, láska, dědictví, rodina, země, a podobně. Kvůli nepatřičné věrnosti a slepé víře jsou chyby zachovávány a předávány po celá staletí, bez ohledu na to, jakou temnou stopu zanechávají v historii lidstva.

Otázka: Jaký je zdroj duchovního „vědění“?

Odpověď: Cesty nové informace jsou u ducha a mysli velmi odlišné. Ego je zvědavé a agresivní. Zachytí data a snaží se je začlenit a spravovat. Klasifikuje, hodnotí, prověřuje, třídí, zařídí, rozkládá na prvočinitele, soudí, a potom informaci natírá pocity a abstraktními významy snažíce se ji využít. Všechny nové údaje jsou rovněž hodnoceny stupněm potenciální užitečnosti nebo jejich výhodnosti. Mysl zažívá stálý hlad, chamtivost, touhu „dostávat“. Lidé nutí mysl

soustředit se, učit se, pamatovat si, akumulovat a absorbovat velké množství informací se všemi možnými detaily, včetně sofistikované statistické analýzy a práce s počítačem. Všechny tyto nekonečné detaily jsou považovány za ještě lepší, pokud mohou být předmětem grafického ztvárnění a pěkné prezentace.

Podíváte-li se pozorněji, je zřejmé, že všechno výše uvedené je jen působivá, ale umělá podívaná, zvláště když si uvědomíme, že celý komplex mnohostranného zpracování dat probíhá ve zlomku sekundy. Navíc, kromě okamžitého zpracování, rozum současně porovnává tento zlomek sekundy s jiným zlomkem sekundy a propouští skrze paměť informaci o čase pro srovnání. Jinými slovy, tato zebra se myšlenkově srovná s ostatními zebry, o kterých člověk četl, slyšel, mluvil, viděl je v televizi a dělal si legraci, včetně teorie evoluce maskování. Rozum má tendenci automaticky provádět všechny složité multifunkční operace, podle svého vlastního charakteru.

Člověk si může sám vybrat z dostupných možností, které mohou být studovány, pokud se na ně zaměří. Ačkoli je možností mnoho, nejsou neomezené. Mysl vidí pravdu, nebo osvícení jako něco nového, co je nutno získat nebo čeho je nutno dosáhnout. V nejlepším případě je to místo, kam je třeba se dostat, vynaložením úsilí. Všechny tyto iniciativy jsou založeny na předpokladu, že funkce rozumu slouží jako model učení, a jeho procesy musí být aplikovány z minulosti na nové téma v oblasti duality, kde se předpokládá, že musí být neméně užitečné.

Takže, rozum připouští, že to, co se vyvinulo při práci s dualitou, bude užitečné při hledání non-duality. Nicméně, není to tak; naopak, co je považováno za spolehlivou osvědčenou metodu pokroku při studiu, se nyní stává překážkou v hledání pravdy.

Každodenní fungování rozumu lze definovat jako neustálé pokusy „dosáhnout“, při tom duchovní uvědomění přichází zcela bez úsilí, pasivně a spontánně. Je získáváno, ne dosahováno. Analogie je, že když ustává zvuk, nastupuje ticho. Myšlenkové konstrukce dávají schopnost kontrolovat, ale ne při uvědomění si kontroly. Nemůže existovat kontrola, pokud není co kontrolovat a nejsou k dispozici žádné prostředky ke kontrole, i kdyby byla možná. Ne-foremné nelze kontrolovat.

Osvícené vědomí lze nejlépe popsat jako stav, realitu nebo dimenzi. Je samo odhalující se a převažující. Zatemňuje a nahrazuje myšlenkové konstrukce, které již nejsou potřebné a překáží. Odhalení je jemné, silné, měkké, něžné, vynikající a komplexní. Přesahuje smysly, a jakékoliv vnímání „tohoto“ nebo „tamtoho“ zmizí. Je zřejmé, že všechen explicitní obsah byl vždy všude okolo, prostě jen nebyl prožíván a pozorován. Vzhled toho, co „je“ v plném rozsahu, je zcela „známý“, protože „JÁ“ je Vše Jsoucí. Identita přenáší absolutní moc vědění. Pozorovatel, pozorované a proces pozorování jsou identické.

V nadšení odhalení je rozum němý, ztratil řeč z toho zázraku. Jeho mlčení je jako hluboká úleva a klid. Co bylo kdysi váženým, nyní překáží a rozptyluje. Lidé, jejich myšlenky a slova jsou jako hrtan spojený s různými energetickými poli. Ústa a rozum opakují myšlenkové formy, které panují na této úrovni vědomí. Zároveň

rozum člověka deklaruje jeho autorství a přidává k myšlence zájmeno „moje“. Jejím obsah odráží koncept pro sebe hovořícího člověka. Neviditelné komplexní energetické pole lásky obklopuje každého. Je v něm vyšší „JÁ“ nebo duch, prostřednictvím kterého lidé na různých úrovních vědomí dosahují poznání nebo, bohužel, se ocitají odříznuti od něj. Jestli není člověk identifikován s „JÁ“, láska ho může vystrašit nebo odpuzovat; zdá se být cizorodá, ohrožující a vyžadující odpor. Všechny upomínky lásky nebo odkazy na Boha musí být vymazány z veřejného povědomí nebo uznání. Je to nezbytné pro úspěch totalitního režimu nebo vojenské diktatury, kdy je povolena pouze „láska“ k diktátorovi. V naší společnosti existují síly, které mohou udělat každou zmínku o Bohu „politicky nekorektní“.

Opravdová duchovní snaha nevyžaduje přinášet skutečné oběti. V běžném slova smyslu oběť to je ztráta, nebo dokonce bolestivá ztráta. Skutečná oběť znamená zřeknutí se menšího ve prospěch většího a přináší odměnu, ne ztrátu. Bolestivé neochotné „zřeknutí se“ je ve skutečnosti ne oběť, ale pokus o koupi bohoslužby. Bůh nekupčí, nevyžaduje oběti, zisky, ztráty a služby.

V Boží realitě neexistují žádná práva, která je nutno deklarovat nebo bránit. Svět správného a nesprávného, jakož i politických práv je vynález ega, které jsou používány jako sázky ve hře života. Jsou založeny na touze po zisku a výhodě. V realitě non-duality nejsou žádná privilegia, žádné výhody, žádné ztráty, žádné tituly. Jako zátky v moři, se každý duch pohybuje nahoru a dolů v moři vědomí na úroveň odpovídající vybranému výběru, a nikoli z důvodu nějaké vnější síly nebo služby. Někoho přitahuje světlo, jiné tma, ale vše se děje samo o sobě, a to díky Boží svobodě a rovnosti.

V dokonale kompaktním Vesmíru na všech úrovních nemůže být nic náhodné. Aby byla „událost“ zcela náhodná, musela by se udát za hranicemi Vesmíru, což, jak dokazuje jednoduché pozorování, je nemožné. Chaos je pojetí vnímání. Ve skutečnosti je chaos nemožný. Obecně platí, že rozum Boha to je faktor přitažlivosti, která dominuje nad absolutnem Všeho Jsoucího až do nejmenší součásti.

Otázka: Buddha pravil, že je pouze jeden hřích – nevědomost. Kristus žádal odpouštět lidem, protože jsou nevědomí. („Protože nevědí, co činí“.) Cožpak problém ega je pouze nevědomost?

Odpověď: V kontextu uvedených citátů představuje nevědomost nedostatečný duchovní rozvoj nebo uvědomění. Lidé nechápou důsledky svého výběru a rozdíl mezi dobrým a negativním. Běžné lidské vědomí nedokáže rozlišit pravdu a lež. To byl i problém Evy.

Otázka: Jak chápete podstatu ega?

Odpověď: V první řadě je to pýcha. Pýcha ve formě marných myšlenek, myšlenkových konstrukcí, koncepcí a domněnek je základem nevědomosti. Jejím protijedem je radikální smíření, které zbavuje dominance vnímání. Proste, aby se vám pravda ukázala, nedopusťte, že ji již znáte. Rozum není vůbec schopen něco vědět! Může se pouze domnívat, že „něco“ ví. Nemá dost síly na to, aby sám chápal non-dualitu. Rozum je vyloučen z Reality formou. Vstoupit do sféry Reality – je jako projít

přes jemný filtr: skrze něj proniká jen čistá voda, a všechny ryby, hmyz a nečistoty zůstávají na druhé straně. Jen čisté vědomí, zbavené obsahu, může překonat bariéry vnímání a stát se čistou, odfiltrovanou vodou.

Když někdo tvrdí, že nikdo nedosáhne osvícení, znamená to, že se ta osoba prosévá filtrem a nemůže ho překonat. (Toto tvrzení je kalibrováno na úrovni 600.) Čisté vědomí to je samotné vědomí, a proto jen ono překonává filtr a poznává stav nebo bytí osvícení.

Můžeme si vytvořit analogii s tím, že univerzální může pochopit konkrétní, ale opak není možný. Skutečnost je nekonečná, ale myšlenka je konečná. To znamená, že ego / rozum / „Já“ může vědět o Bohu, ale nemůže, s ohledem na svoji omezenou, konečnou strukturu poznat Boha. Nebo dokonce vlastní podstatu, neomezenou a neforemnou. Konečné je generováno nekonečným a nikdy se od něj ničím neodděluje, kromě vnímání. Nekonečný potenciál neztělesněného se stává Realitou ztělesněného díky Boží vůli jako Tvoření.

Otázka: Používáte výrazy s opačným významem, například: forma a ne-forma, neztělesněné a ztělesněné, lineární a nelineární, duální a non-duální. Jak si vysvětlit rozpor jejich významu?

Odpověď: Vysvětlení nastává pomocí uvědomění si podstaty rozumu. Vnímání je samo o sobě iluze. Podobá se zrcadlům, stojícím jedno proti druhému a odrážejících jedno druhé. Jsou to pojmy s opačným významem a koncepcí. Bůh je imanentní a transcendentální zároveň, je to forma i non-forma, duální i non-duální, ztělesněný i neztělesněný, lineární i nelineární. Bůh je všechno.

Otázka: V čem je podstata rozdílu mezi učením Krista a Buddha?

Odpověď: Buddha učil, jak dosáhnout osvícení; Kristus, jak dosáhnout spasení.

Následující část: [Kapitola 18. Pravda a omyl](#)